

[Finansministeren.]

tik, men jeg tror ikke, de var for, hvis jeg erindrer ret — så havde vi formodentlig stået i en anden situation, for så havde der været et andet udgangspunkt for vurderingen af det, der skulle ske. Regeringen fandt et flertal, der var parat til at lave en samlet løsning af de dagsaktuelle problemer. Det var jo det, der var resultatet af de forhandlinger, der blev ført. Man ville ikke fra konservativ side, man ville ikke fra anden side være med til igennem regeringens forslag — måske i større udstrækning — at dæmpe inflationens udvikling. Det erkendte vi fra regeringens side. Så gik vi den anden vej, fik tilslutning til, at man over denne omkostningsdæmpende ydelse kunne holde priserne på et lavere niveau, end de ellers ville have ligget på. Det er ikke rigtigt, når det bliver sagt, at disse 1.900 mill. kr. ingen indflydelse vil få. Det bliver til syvende og sidst forbrugerne, der får gavn af disse mindre prisstigninger, det bliver erhvervslivet, der får gavn af disse lavere omkostningsstigninger, end der ellers ville være fulgt i kølvandet, hvis man lod disse ting ligge. Det vil jeg gerne understrege. Der skal ikke være nogen tvivl om, at efter min opfattelse vil den politik, der er ført her, få en vis virkning. Så kan man diskutere, om virkningen er stærk nok eller ej. Jeg forestiller mig ikke, det sagde jeg også, at den bundne opsparing løser vores økonomiske problemer, det er helt givet; det er der vist heller ingen der havde forestillet sig. Men den er et lille bidrag til at dæmpe op for, at de økonomiske problemer bliver endnu større, end de ellers ville være blevet, og det er et af de formål, som også har været regeringens.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Til hr. Bernhard Baunsgaards sidste indlæg skal jeg sige, at eksperterne i fortolkning af grundlovens § 42 er folketingets medlemmer, men hvis hr. Bernhard Baunsgaard hører til dem, der henser til, hvad universitetsprofessorer mener, så var det dog således, at ved grundlovens vedtagelse i 1953 forelå der fra de statsretlige professorer udtalelser om, at når pengene fra bunden opsparing ikke gik i statskassen, så var folkeafstemningsinstituttet anvendeligt. Derfor kan hr. Bernhard Baunsgaard let trække

den udtalelse tilbage, han kom med tidligere.

Formanden:

Hr. Bernhard Baunsgaard har ordet for en kort bemærkning, og så håber jeg, vi nærmer os afslutningen.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg har sagt min mening om, hvordan denne lov om bunden opsparing efter min opfattelse må fortolkes, jeg skal ikke gentage det.

Derimod vil jeg gerne have lov til at vende tilbage til noget af det, som finansministeren fremførte. Bl. a. fremførte finansministeren: ingen forhindrer, at man planlægger sin egen private økonomi. Jo, desværre, hr. finansminister, er der noget, der forhindrer det. Det gør nemlig den inflationsudvikling, vi har. Jeg får i disse dage adskillige breve, der viser, at folks privatøkonomi slås i stykker på grund af skatternes virkning kombineret med nedgangen i sociale tilskud, og det kan man ikke påstå at disse mennesker kunne vide, før det sker. Det er vores politik sammen med stigningen i oliepriserne, der i høj grad er baggrunden for det.

Med hensyn til, hvordan forbruget vil udvikle sig, taler finansministeren om, at der bliver en opgang på 3 pct. Det står der i denne oversigt, det er rigtigt, men jeg bliver desværre nødt til at sige, at finansministeren har gjort sig skyldig i det, som man aldrig må gøre: ikke at tage det hele med. Der står nemlig udtrykkeligt i den økonomiske oversigt, afsnit II, side 18, at mens første halvdel af året vil være præget af opgang, må der i andet halvår ventes et omslag. Netop i det øjeblik, hvor der ventes et omslag, så sætter man ind og indskrænker efterspørgslen, og det medfører, som det er sagt andet sted, en nedgang i beskæftigelsen, virker altså helt forkert. Tilsammen, siger man, kommer forbruget til at ligge ca. 3 pct. over sidste års niveau, men stigningen ligger altså i første halvdel af året, hvor regeringen intet gør.

(Kort bemærkning).

Schlüter (KF):

Jeg har intet at indvende mod, at finansministeren minder om, at det konservative